

Hogyan is állunk a lelki ajándékokkal?

*„Lelki ajándék” jelentkezése, fölbuk-
nása csak ott lehetséges, ahol lelki élet
van, vagyis ahol valaki – az előzőleg
megkeresztelten is bűneiben halott álla-*

Evang. Élet

2000. jún. 11. – Pünkösöd

*A kegyelmi ajándékok sokfélesége
és a Lélek egysége*

12 ¹A lelki ajándékokra nézve pedig, testvéreim, nem ~~elég~~ tudatlanok ~~legy~~etek. ²Tudjátok, hogy amikor pogányok voltatok, ellenállhatatlanul vitt és sodort valami benneteket a nema bálványokhoz. ³Ezért tudtokra adom, hogy senki sem mondja: „Jézus átkozott”, aki Isten Lelke által szól; és senki sem mondhatja: „Jézus Úr”, csakis a Szentlélek által.

⁴A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. ⁵Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz. ⁶És különbségek vannak az isteni erő megnyilvánulásaiban is, de Isten, aki mindezt vehet viszi mindenkiben, ugyanaz. ⁷A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele. ⁸Mert némelyik a Lélek által a bölcsesség igéjét kapta, a másik az ismeret igéjét, ugyanazon Lélek által. ⁹Egyik ugyanattól a Lélektől a hitet, a másik ugyanazon Lélek által a gyógyítások kegyelmi ajándékait. ¹⁰Van, aki az isteni erők munkáit vagy a profétálást kapta; van, aki lelkek megkülönböztetését, a nyelveken való szólást, vagy pedig a nyelveken való szólás magyarázatát kapta. ¹¹De mindezt egy és ugyanaz a Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékot, amint akarja.

Krisztus teste és tagjai

¹²Mert ahogyan a test egy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is. ¹³Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.

potából” – tényleg újonnan született, a Szentlélek által teremtetett Krisztus-hitben, Isten gyermekévé (vö. Jn 3,6-7). Más szóval: kegyelmi ajándékot (karizmat) csak ott kereshetünk, ahol valaki valóban vette, elfogadta már Isten kegyelmét: *„Előbb a kegyelemre van szükségünk, s csak azután kaphatunk kegyelmi, lelki ajándékokat.* Nem az tehát evangélikus-egyházunkban sem az *első és fő kérdés, hogy vannak-e és milyen lelki ajándékaink, hanem hogy kell-e nekünk az Úr Jézus kereszttáldozatában adatott bűnbocsánat és életújulás, kell-e a kegyelem Lelke!* Ha csak tradícióörzés, öntudatápolás, illetve új utakat és módszereket kereső emberi ügyködés az evangélikusságunk, az nem visz lelki életre és üdvösségre senkit, ha „egy valami hiányzik belőled, és ezzel minden: Krisztus benső ismerete”. Keresztyénség Krisztus nélkül, evangélikusság az evangélium életújító ereje nélkül, „spiritualitás” a Szentlélek nélkül: önmagunk és mások becsapása. Sok látványos dolgot meg lehet valósítani, különböző megnyilvánulásokra akár a „lelki ajándék” címkét is rá lehet ragasztani: *„De akiben nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé”* (Róm 8,9).

A Szentlélek azoknak adatik, és azokban munkál lelki életet, *akik engedik neki* (vö. ApCsel 5,32), *hogy meggyőzze őket bűnükről, elveszettségükről és Isten ítéletéről, de meggyőzze őket Istennek arról a szeretetéről is, hogy „Jézusnak, a Ő Fiának vére megtisztít bennünket minden bűntől”* (1Jn 1,7). A Szentlélek tehát *Jézust dicsőíti meg: nem a megajándékozott ember, sőt nem is maga a Lélek van a középpontban!* Ezért nem biztosítja Isten Lelkének vételét semmilyen különleges „karizmatikus” személy kézzátétele, és Isten szentséges Lelkét *senki sem „oszthatja ki” ezen a földön másnak!*

Amikor *Pál apostol*, a korinthusi gyülekezetnek levelet írva, rátér a lelki ajándékok kérdésére, *egy hatalmas figyelmeztetéssel* kezdi mondanivalóját (vö. 1Kor 12,1-6). Arra emlékezteti ugyanis őket, amit egykor a pogányságban átélték, titokzatos erők bűvölete és kényszerre alatt. Ezzel kapcsolatban az apostol óva inti a lelki ajándékokra sóvárgó korinthusi keresztyéneket, hogy *össze ne*

keverjék a bálványkultuszok körében megtapasztalt sodró erejű „spirituális” élményeket Isten Lelkének munkájával (vö. 2Kor 11,3–4,14)! Ma is őszintén és egyenesen meg kell mondanunk, hogy az embereket hanyatt vágó, kezüket, lábukat, nyelvüket bábként mozgó lélek nem Krisztus Lelke, hanem hamis, idegen, ördögi lélek. Az ilyen közegben jelentkező „nyelveken szólásból”, „gyógyításokból”, „kijelentésekből” ezért nem kérünk! *A Szentlélek soha nem fog rángatózó, önkívületben hangoskodó bábót csinálni az emberből, mert Ő „az erő, a szeretet és a józanság Lelke”* (2Tim 1,7).

A valódi lelki ajándék nem arra való, hogy a hívő ember hivalkodjon vele, mint a beképzelt kisgyermek a játékaival. A karizma arra adatik Istentől, hogy az Ő megajándékozott gyermeke használjon, *szolgáljon vele Krisztus teste közösségében, mások javára, üdvösségére* (vö. 1Kor 12,7. 11 kk.) *Kegyelmi ajándékával az Úr megerősít, képessé tesz és speciálisan fölkészít Lelke által arra a feladatra, amit Ő szánt nekünk egyháza építésében.* Azok a karizma-listák, amelyeket Pál apostol leveleiben találhatunk (vö. pl. Róm 12 és 1Kor 12), nem lezárt leltárt jelentenek ezért, hanem inkább azt mutatják meg, hogy milyen sokféle ajándékot ad az Úr, személyre szabottan, s az egyes megajándékozott tagokat is hogyan adja ajándékul egyházának. Evangélikus egyházunkban is Krisztus Urunk akarja építeni ezen a módon az Ő egyházát: azokból, akiket Lelkével eljegyzett magának, *most is és köztük is ad* evangélizáló és tanító igehirdetőket (nemcsak a lelkészek közül!), lelkipátereket és imádkozókat, adakozókat, szervezőket és vezetőket, szíven ütő szavú bizonyágtevőket és elesetteket fölkaroló szabadultakat... *„Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljon azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai: ha valaki szól, úgy mondja szavait, mint Isten igéit, ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt az Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor az Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által, aki a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.”* (1Pét 4,10-11).

Adámi László

„Nos, ha úgy találtatik, hogy tanításod és prédikálásod nem Krisztusra mutat, hanem valami mást ad elő, és mindazonáltal fennhéjázóan a Lélekkel dicsekszel, úgy máris az az ítélet a tied, hogy a te lelked nem az igazi Szentlélek, hanem egy hamis hazug-lélek, akit az embernek nem hallgatnia, hanem a pokol mélységébe kárhoztatnia kell (Gal 1,8)” – írja erre vonatkozóan Luther.

AKKOR JÖN EL

Ha fájni kezd majd, ami vagy,
és ami nem vagy, bár lehetnél,
majd ha bevallod végre, hogy
sohsem voltál igaz keresztyén,
ha fájni fog, hogy annyian
vannak, kiket megejt a tévhit,
s ajkadról értük száll ima,
akkor jön el az ébredés itt.

Majd hogyha bünné lesz a bűn,
s a Golgotához sírva érsz el
letenni ott mind keserűn,
nem alkudva testtel és vérrel,
majd ha hálát adsz JÉZUSÉRT,
s döntésed is végleg megéri,
mert megtisztított az a Vér,
akkor jön el az ébredés itt.

Majd hogyha jobban érdekel
kik Ők, akik vetnek, aratnak,
s közéjük állsz és nem leszel
többé olyan fontos magadnak,
mert látod már a tájat itt,
amely aratásra fehérlik,
s munkára lelkesít a hit,
akkor jön el az ébredés itt.

KIÁLTS!

Sebesen zendülő SZÉL
kellene, égi zápor...
* Kiálts az ébredésért,
F.L. mert nincs, csak álom,
...á l o m...